

Uz sākumlapu>Meklēt juristu>Juridisko profesiju veidi Īģusvaldkonna ametid

Īrija

Sellel lehel antakse ūlevaade ģģusvaldkonna ametiist lirimaal.

Īģusvaldkonna ametid – sissejuhatus

Riigi kohtuvõimu teostavad kohtunikud vastavalt põhiseaduse artiklile 34 ja konkreetsetele ģģusaktidele: eelkõige 1961. aasta kohtute seadusele (loomine ja koosseis) ja 1961. aasta kohtute seadusele (täiendavad sätied) (muudetud kujul). Kohtunikud nimetatakse kandidaatide hulgaat, kes tģģtavad ģģusvaldkonna ametikohal. Kohtunikud on oma ūlesannete tģitmisel tģiesti sģltumatud. See sģltumatus on sģtestatud põhiseaduses. Īģusvaldkonna ametite esindajad on ģģusnģustajad (keskenduad vahetule tģģle kliendiga) ja vandeadvokaadid (spetsialiseeruad isikute kaitsmisele kohtus ja kohtuvaidlustele).

1. Kohtunikud

Kohtunike ametissenimetamise nģuandekogu (*Judicial Appointments Advisory Board*) teeb kindlaks isikute sobivuse kohtunikuametisse nimetamiseks ning teavitab sellest valitsust. Kohtunike ametissenimetamise nģuandekogu loodi 1995. aasta kohtute ja kohtuteenistujate seaduse alusel. Nģuandekogu koosneb kģrgeima kohtu esimehest, apellatsioonikohtu esimehest, kģrge kohtu esimehest, ringkonnakohtu esimehest ja piirkonnakohtu esimehest, peaprokurģrist, advokaatuuri ja ģģusliidu nimetatud esindajatest ning kolmest justiits- ja ģģusreformi ministri mģaratud isikust. Kohtunikud nimetab ametisse vabariigi president valitsuse ettepaneku alusel. Kohtunikud on sģltumatud ning juhinduad oma tegevuses ainult põhiseadusest ja seadustest. Vastavalt põhiseadusele mģaratakse kohtunike arv teatavate ajavahemike jģrel kindlaks ģģusaktidega.

Kģrgeim kohus koosneb kģrgeima kohtu esimehest (*Chief Justice*), kes juhib kohtu tegevust, ning seitsmest ūldkohtunikust, kelle ametinimetus on „kģrgeima kohtu kohtunik“ (*Judge of the Supreme Court*). Kģrge kohtu esimees on oma ametiūlesannetest tulenevalt ka kģrgeima kohtu liige. Kģrge kohus koosneb kģrge kohtu esimehest (*President of the High Court*), kes vastutab kģrge kohtu ūldise tģģkorralduse eest, ning ūldkohtunikest, kelle ametinimetus on „kģrge kohtu kohtunik“ (*Judge of the High Court*). Kģrgeima kohtu esimees ja ringkonnakohtu esimees on oma ametiūlesannetest tulenevalt ka kģrge kohtu liikmed. Kģrge kohus koosneb esimehest ja 35 kohtunikust. Ringkonnakohus koosneb ringkonnakohtu esimehest (*President of the Circuit Court*) ja 37 ūldkohtunikust, kelle ametinimetus on „ringkonnakohtu kohtunik“ (*Judge of the Circuit Court*). Piirkonnakonnakohtu esimees on oma ametiūlesannetest tulenevalt ka ringkonnakohtu liige. Piirkonnakohus koosneb piirkonnakohtu esimehest (*President of the District Court*) ja 63 muust kohtunikust, kelle ametinimetus on „piirkonnakohtu kohtunik“ (*Judge of the District Court*). Kohtunike tģģtasu mģaratakse kindlaks teatavate ajavahemike jģrel vastuvģtetavate ģģusaktidega. Kohtunikud nimetatakse ametisse kvalifitseeritud ja teatava praktilise tģģ (mitte teadustģģ) staaģiga ģģusnģustajate vģi vandeadvokaatide hulgaat. Piirkonnakohtu puhul on 1961. aasta kohtute seaduse (tģiendavad sätied) artikli 29 lģikes 2 sģtestatud, et piirkonnakohtu kohtnikuks vģib nimetada isiku, kes on vandeadvokaadi vģi ģģusnģustajana tegutsenuad vģhemalt kģmmee aastat. 1995. aasta kohtute ja kohtuteenistujate seaduse artiklis 30 on sģtestatud, et ringkonnakohtu kohtnikuks vģib nimetada isiku, kes on ģģusnģustaja vģi vandeadvokaadina tegutsenuad kģmmee aastat. 2002. aasta kohtute ja kohtuteenistujate seaduses on sģtestatud, et kģrge kohtu, apellatsioonikohtu ja kģrgeima kohtu kohtnikuks vģib nimetada isiku, kes on vandeadvokaadi vģi ģģusnģustajana tegutsenuad vģhemalt 12 aastat. Nagu eespool mģrgitud, on kohtunikud oma ametis sģltumatud ning peavad juhinduma ainult põhiseadusest ja seadustest ning ametisse astudes peavad nad tegema põhiseaduse artikli 34 lģike 5 punkti 1 kohaselt jģrgmise avalduse:

„Tģģtan pģhalikult ja siiralt kģikvģimsa Jumala ees, et tģidan kģrgeima kohtu esimehe (vģi vastavalt vajadusele muu kohtuniku) ūlesandeid nģuetekohaselt ja ustavalt ning oma teadmiste ja volituste kohaselt, kedagi kartmata, soosimata vģi eelistamata ja pahasoovlikkuseta, ning et ma jģrgin põhiseadust ja teisi seaduseid. Juhtigu ja aidaku mind selles Jumal.“

Põhiseaduses on sģtestatud, et kģrge kohtu ja kģrgeima kohtu kohtunike saab vģarkģitumise eest vģi tģģvģimetus tģģtu ametist tagandada ainult pģrast seda, kui parlamendi (*Oireachtas*) mģlemad kģjad on vastava otsuse heaks kiitnud. 1924. aasta kohtute seaduse ja 1946. aasta kohtute seadusega (piirkonnakohtud) on ette nģhtud samasugused sätied ringkonnakohtu ja piirkonnakohtu kohtunike kohta.

2. Peaprokurģr ja riigiprokuratuuri direktor

Vastavalt põhiseaduse artiklile 30 on peaprokurģri ūlesanne nģustada valitsust ģģuskģsimustes ja esitada ģģuslikke seisukohti. Peaprokurģri nimetab ametisse vabariigi president peaministri (*Taoiseach*) esitatud kandidatuuri alusel ning ta on kohustatud ametist lahkuma samaaegselt peaministriga. Ūldjuhul on peaprokurģr tegev vandeadvokaat ja saanud vanemadvokaadiks (*Senior Counsel*). Peaprokurģr ei ole kohustatud lģpetama oma tegevust erapraksises, kuid viimastel aastatel on see tavaks olnud.

Valitsuse ģģusnģustajana analģģsib peaprokurģr kģiki seaduseelnģusid, mida valitsus kavatseb esitada seadusena vastuvģtmiseks parlamendi (*Oireachtas*) mģlemale kģjale. Peaprokurģr nģustab valitsust ka rahvusvahelistes kģsimustes, nģiteks seoses rahvusvaheliste lepingute ratifitseerimisega. Peaprokurģri ūlesanne on ka esindada ūldsust ūhiskondlike ģģuste kasutamisel. Seda teeb ta kohtumenetluse algatamise vģi vastustamisega. Kuigi peaprokurģri nimetab peaminister (*Taoiseach*), on peaprokurģr valitsusest sģltumatu. Põhiseaduse kohaselt on peaprokurģr alati peamine kģstja, kui vaidlustatakse ģģusakti vastavus põhiseadusele.

Enne 1976. aastat esitati kģiki raskete kuritegude puhul sģūdistus peaprokurģri nimel. Põhiseaduses on sģtestatud, et seda ūlesannet vģib tģita ka mģni teine isik, kellele on seadusega antud volitus seda teha. Seetģttu loodi 1974. aasta kuritegudes sģūdistuse esitamise seaduse (ģģustus 1976. aastal) artikliga 2 riigiprokuratuuri direktori (*Director of Public Prosecutions*) ametikoht. Eesmģrk oli nģha ette poliitilistest sidemetest sģltumatu ametikoht. Direktori nimetab ametisse valitsus, kuid direktor on riigiteenistuja ja erinevalt peaprokurģrist ei pea ta valitsuse vahetumise korral ametist lahkuma. See tagab ģģusrikkumistes sģūdistuse esitamise jģrjepidevuse. 1974. aasta seadusega nģhakse ka ette, et riigiprokuratuuri direktor peab olema oma ūlesannete tģitmisel sģltumatu. Direktori vģib ametist tagandada valitsus, kuid see on vģimalik alles pģrast seda, kui kģrgeima kohtu esimehest, kģrge kohtu kohtunikust ja peaprokurģrist koosnev komitee on koostanud aruande direktori tervisliku seisundi vģi kģitumise kohta.

Riigiprokuratuuri direktor otsustab, kas isikule tuleks esitada sģūdistus raske kuriteo toimepanemises ja milline see sģūdistus on. Kģiki kuritegude puhul esitatakse ūldjuhul sģūdistus riigiprokuratuuri direktori nimel, kuid enamiku kergemate kuritegude puhul vģib sģūdistuse esitada ka *Garda* (lirimaa politsei) toimikut riigiprokuratuuri direktorile saatmata. Nendel juhtudel on riigiprokuratuuri direktoril ģģus nģustada politseid seoses sellega, kuidas juhtumit menetleda. Kuigi riigiprokuratuuri direktor on vģtnud ūle peaprokurģri rolli seoses kohtu alla andmisega, tģidab peaprokurģr seda ūlesannet endiselt seoses rahvusvaheliste juhtumitega, nģiteks vģljaandmisega.

3. Kohtute ameti tģģtajad

Kohtusekretärid ja **kohtukantselei ametnikud** võtab tööle kohtute amet.

Kohtukantselei ametnikud vastutavad kohtute üldise haldamise eest. Kohtusekretäri peamine ülesanne on abistada kohtunikku kohtuistungil ajal ning ta tagab, et kohtute tõrgeteta toimimiseks vajalik haldamine on tõhus.

Kohtute amet on sõltumatu korporatiivne organ, mille lõi valitsus 1998. aasta kohtute ameti seadusega ja mis alustas tegevust 1999. aasta novembris.

Kohtute amet annab aru justiits- ja võrdõiguslikkuse ministri ning ministri kaudu valitsusele.

Kohtute ametil on viis ülesannet:

- kohtute haldamine;
- abiteenuste osutamine kohtunikele;
- üldsusele teabe jagamine kohtusüsteemi kohta;
- kohtuhoonete leidmine, nende hoonete haldamine ja hooldamine;
- kohtute kasutajatele teenuste osutamine.

4. Tsiiviikohtunik (*Sheriff*)

Igas lirimaa krahvkonnas on tsiiviikohtunik, kes on riigiteenistuja ning kelle ülesannete hulka kuulub kaupade võla katteks konfiskeerimine ja müük pärast seda, kui on tehtud kohtuotsus. Tsiiviikohtunikud nimetatakse ametisse 1945. aasta kohtuteenistujate seaduse alusel ning seaduse artikli 12 lõikega 5 on ette nähtud, et tsiiviikohtunikuna võib ametisse nimetada ainult vandeadvokaadi või õigusnõustaja, kes on sellel ametikohal tegutsenud viis aastat või kes on vähemalt viis aastat tegutsenud tsiiviikohtuniku või tsiiviikohtuniku abi (*under-sheriff*) kantselei juhataja (*managing clerk*) või peamise assistendina (*principal assistant*). Seaduse artikli 12 lõike 6 punktis g on sätestatud, et iga tsiiviikohtuniku – kelle suhtes kohaldatakse nimetatud sättele eelnevaid sätteid – teenistustingimused määrab teatavate ajavahemike järel kindlaks rahandusminister pärast konsulteerimist justiits- ja võrdõiguslikkuse ministriga.

5. Õigusnõustajad

lirimaa õigusliit teeb kontrolli õigusnõustajaks pürgivate üliõpilaste hariduse üle ning distsiplinaarkontrolli kvalifitseeritud õigusnõustajate üle. Õigusnõustajaks saamiseks tuleb läbida lõpuksamid (FE-1), mida korraldatakse kaks korda aastas, tavaliselt kevadel ja sügisel. FE-1 eksamil on kaheksa osa:

äriühinguõigus, riigioigus, lepinguõigus, kriminaalõigus, omandiõigus, Euroopa Liidu õigus, asjaõigus ja lepinguvälise kahju tekitamist käsitlev õigus. Seejärel peab üliõpilane kutsetegevuse I kursuse (PPC I) alustamiseks leidma sobiva (praktiseeriva) õigusnõustaja, kes teda koolitab. Kutsetegevuse I kursus kestab septembrist märtsini ja kursus hõlmab järgmisi aineid: rakenduslik maaõigus, pärimis- ja maksuõigus, äriõigus, aluskursus, kohtuvaidlused (tsiviil- ja kriminaalasjad), iirikeelne õiguspraktika ja oskused, nagu kodanikuühiskonna nõustamine, intervjuerimine ja nõustamine, õigusuuringud, õiguslane esitlemisoskus, õigustekstide kirjutamine ja koostamine, läbirääkimised ja kutseareng. Kandidaadi koolitusleping hakkab kehtima 14 päeva pärast kutsetegevuse I kursuse lõpuksamit. Kutsetegevuse II kursusele lubamise tingimus on hariduskomisjoni kinnitus, et isik on läbinud kutsetegevuse I kursuse. Kui 24 kuud kestvast koolitusperioodist on läbitud 11 kuud, naaseb praktikant õigusteaduskonda, et osaleda kutsetegevuse II kursusel. Kursuse ained on kutsepraktika, ametialane käitumine ja haldus (kohustuslikud) ning valikained kolmes valdkonnas: ettevõtlus, praktika ja eeskirjad ning erakliendid. Tavaliselt algab see igal aastal aprillis ja kestab 11 nädalat, sealhulgas eksamid. Pärast kutsetegevuse II kursuse läbimist töötab praktikant ülejäänud aja koolitava õigusnõustaja büroos – kümme kuud, kui praktikant ei ole kogunud kutsetegevuse I kursuse eelse töö eest ainepunkte, või kuus kuud, kui ainepunkte on kogutud.

Praktikant võib taotleda oma nime lisamist õigusnõustajate nimekirja, kui:

ta on läbinud kõik eksamid;

ta on edukalt läbinud koolitusperioodi ning

koolitav õigusnõustaja on andnud vande, et praktikant on õigusnõustaja ametisse sobiv isik.

Kandidaat võib ka taotleda tegevuslitsentsi, kui tema nimi on õigusnõustajate nimekirja lisatud.

Iga kvalifitseeritud õigusnõustaja kannab distsiplinaarvastutust õigusliidu ees. 1954.–1994. aasta õigusnõustajate seaduste kohaselt on õigusliidu distsiplinaarkohtul õigus uurida väidetavat ametialaste käitumismõnede rikkumist, näiteks rahaliste vahendite väärkasutamist. Kui avastatakse rikkumine, võib kohus ise määrata õigusnõustajale karistuse (mis võib hõlmata korraldust maksta kannatanud poolele tagasi kuni 15 000 eurot) või kohus võib esitada oma järelduse ja soovitusel kõrge kohtu esimehele, kes teeb lõpliku otsuse õigusnõustajale määratava karistuse laadi kohta. Esimehel on õigus peatada õigusnõustaja tegevus ning peatamine tühistada. Distsiplinaarkohtul on õigus nõuda klientidele raha tagasimaksmist, kui ta leiab, et õigusnõustaja on nõudnud liiga suurt tasu.

Õigusaktis (seaduse alusel antud õigusakt – *Statutory Instrument*) nr 732/2003 ehk Euroopa ühendustega seotud 2003. aasta eeskirjades (juristina töötamine) on sätestatud, et liikmesriikide juristid, kes soovivad tegutseda lirimaa vandeadvokaadi või õigusnõustajana, peavad esitama advokaatuurile või õigusliidule vastava registreerimisavalduse. Avaldus vaadatakse läbi ja heakskiitmise korral väljastatakse registreerimistunnistus. Advokaatuuri või õigusliidu keelduva otsuse peale saab esitada apellatsiooni kõrgele kohtule.

6. Vandeadvokaadid

Juriidilist haridust pakkuv institutsioon *The Honorable Society of King's Inns* võimaldab õiguslast kraadiõpet, mille läbimise korral antakse vandeadvokaadi (*barrister-at-law*) kutsekraad neile, kes soovivad tegutseda advokaatuuri liikmena. *King's Inn* on vabatahtlik ühing, mille tegevust kontrollib kohtunikest ja vanem-vandeadvokaatidest koosnev juhtorgan (*Bencher of the Honorable Society of King's Inns*). Kraadiõppe osalemiseks peavad need, kellele on antud õigusteaduste diplom või kes on saanud *King's Innsi* õigusõppe diplomi (*King's Inns Diploma in Legal Studies*), tegema sisseastumiseksami. Õigusõppe diplomiõppe kursus kestab kaks aastat (osaajaga õpe) ning vandeadvokaadi õpe toimub kas üheaastase statsionaarse kursuse või kaheaastase moodulõppe kursusena. Kraadiõppe eduka läbimise korral kutsutakse kõrgeima kohtu esimees üliõpilased kõrgeimasse kohtusse advokaatuuriga liituma ning pärast tseremooniat lisavad vandeadvokaadid oma nime advokaatuuri liikmete nimekirja. Enne tasustatud õiguslase tegevuse alustamist tuleb neil siiski täita lisanõudeid.

Selleks et vandeadvokaat saaks oma ametit praktiseerida, peab ta olema õigusraamatukogu (*Law Library*) liige. Aastamaksu eest pakub õigusraamatukogu töö tegemise kohta ning tagab juurdepääsu õigustekstidele ja õiguslastele materjalidele. Enne õigusraamatukogu liikmeks saamist peab vandeadvokaat valima juhendaja (*master*), kelleks on vähemalt viieaastase töökogemusega tunnustatud vandeadvokaat. Juhendamine kestab tavaliselt ühe aasta ning selle aja jooksul kasutatakse vastset kvalifitseeritud vandeadvokaadi kohta nimetust *devil*. Juhendaja tutvustab talle vandeadvokaadi tööd praktilisest küljest ning palub tal tavaliselt olla abiks kohtumenetluse dokumentide koostamisel, õiguslase uurimistöö tegemisel ning enda eest kohtus kohal käia.

Vandeadvokaatide käitumist jälgib **lirimaa advokaatuuri üldnõukogu** (*General Council of the Bar of Ireland*), mille tegevus ei ole seadusega kindlaks määratud. Igal aastal valivad advokaatuuri liikmed nõukogu, kes annab välja ametialase tegevusjuhendi, mida advokaatuuri liikmed teatavate ajavahemike järel muudavad. Selles tegevusjuhendis on sätestatud, mida vandeadvokaatidelt nõutakse.

Tegevusjuhendi väidetavaid rikkumisi uurib advokaatuuri nõukogu kutsetegevuse komitee (*Professional Practices Committee of the Bar Council*), kuhu lisaks advokaatuuri liikmetele kuulub ka teisi isikuid. Komiteel on õigus määrata trahve ja teha noomitusi ning peatada või lõpetada advokaadi liikmesus õigusraamatukogus. Komitee otsuste peale saab esitada apellatsiooni apellatsiooninõukogule (*Appeals Board*), kuhu kuuluvad üks ringkonnakohtu kohtunik ja üks liige, kes ei esinda advokaadi elukutset.

Traditsiooniliselt pidi vandeadvokaat saama juhiseid õigusnõustajalt ning otsene pöördumine vandeadvokaadi poole oli keelatud. Selle tava vaatas läbi õiglaste kaubandustavade komisjon (*Fair Trade Commission*), kes märkis oma 1990. aasta aruandes, et otsese pöördumise üldine keeld on piirav, ja soovitas selle tegevusjuhendist välja jätta. Komisjon nõustus, et teatavatel juhtudel on õigusnõustaja jätkuv osalemine siiski soovitatav. Komisjon soovitas, et õigusnõustajalt ei tohiks seadusest tulenevate ega muude eeskirjade kohaselt nõuda füüsilist viibimist kohtus selleks, et anda vandeadvokaadile juhiseid. Neid soovitusi ei ole täielikult rakendatud, kuid tegevusjuhendisse tehti rida parandusi, et teatavatel volitatud kutseorganisatsioonidel (*Approved Professional Bodies*) oleks võimalik otse vandeadvokaadi poole pöörduda.

Vandeadvokaadid jagunevad nooremadvokaatideks (*junior counsel*) ja vanemadvokaatideks (*senior counsel*). Traditsiooniliselt tegutsevad advokatuuri liikmed teatava arvu aastaid nooremadvokaadina ja kaaluvad alles siis, kas nad soovivad saada vanemadvokaadiks. Tegemist ei ole automaatse edutamisega ja mõned nooremadvokaadid ei taotle kunagi vanemadvokaadiks saamist. Üldjuhul kaalub enamik vandeadvokaate vanemadvokaadiks saamist pärast 15aastast praktiseerimist. Vanemadvokaadiks saada soovivad vandeadvokaadid esitavad taotluse peaprokurörile, ent ametisse nimetab nad valitsus peaprokuröri soovitusel; peaprokurör arutab küsimust ka kõrgeima kohtu esimehe, kõrge kohtu esimehe ja advokatuuri nõukogu eesistujaga. Tavaliselt koostavad ja valmistavad nooremadvokaadid ette menetlusdokumente ja osalevad teatavate, üldjuhul – ent mitte eranditult – madalama astme kohtutes menetletavate kohtuasjade arutamisel. Vanemadvokaadi ülesanded hõlmavad nooremadvokaatide koostatud menetlusdokumentide läbivaatamist ning raskemates kohtumenetlustes osalemist kõrges kohtus ja kõrgeimas kohtus.

7. Krahvkonna kohtusekretärid

Krahvkonna kohtusekretärid on kvalifitseeritud õigusnõustajad, kelle nimetab ametisse valitsus. Nad täidavad poolkohtulikke ülesandeid seoses ringkonnakohtuga ning vastutavad ringkonnakohtu kantseleide haldamise eest.

Samuti tegutsevad nad krahvkonna tsiviilkohtunikena (välja arvatud Dublinis ja Corkis).

8. Notarid

Notarid (*Notaries Public*) nimetab avatud istungil ametisse kõrgeima kohtu esimees. Notar täidab järgmisi põhiülesandeid:

dokumentide notariaalne tõestamine;

dokumentidel olevate allkirjade õigsuse tõestamine ja kinnitamine;

notariaalsete protestide esitamine seoses äridokumentidega, näiteks vekslite ja võlakirjadega, ning seoses merendusküsimustega;

kinnituste, avalduste ja kirjalike tunnistuste võtmine (välja arvatud seoses lirimaa kohtus toimuva kohtumenetlusega).

Notarina ametisse nimetamiseks esitatakse avaldus, milles näidatakse ära avalduse esitaja elukoht ja amet, piirkonna notarite ja elanike arv ning esitatakse põhjendus notari vajalikkuse kohta ja/või selle kohta, kuidas tekkis vaba notarikoht. Avalduse esitaja peab avaldusele lisama kirjaliku tunnistuse tõendamaks oma sobilikkust, millele tavaliselt kirjutavad alla kuus kohalikku õigusnõustajat ja kuus kohaliku äriühingukonna juhtivat isikut. Avaldus esitatakse kõrgeima kohtu esimehele avalduse esitamise teatena (*Notice of Motion*), mille kõrgeima kohtu kantselei edastab lirimaa Notarite Koja (*Faculty of Notaries Public in Ireland*) registripidajale, õigusliidu sekretärile ning kõigile taotleja krahvkonnas ja naaberkrahvkondades tegutsevatele notaritele.

Üldiselt on tavaks nimetada notarina ametisse üksnes õigusnõustajaid. Kui notarina ametisse nimetamist taotleb isik, kes ei ole õigusnõustaja, nõuab õigusliit, et avalduse esitaja võtaks endale kõrgeima kohtu esimehe ees kohustuse mitte tegeleda omandiõiguse ülekandmise asjadega ega muude õigusküsimustega, millega tavaliselt tegeleb õigusnõustaja. Kõik avalduste esitajad peavad notarina ametisse nimetamiseks läbima lirimaa Notarite Koja korraldatud eksami.

Märkus.

Kõik küsimused peaprokuröri, riigiprokuratuuri direktori, kohtukantselei ametnike ja tsiviilkohtunike praeguse tasustamise kohta võib saata:

[e-kirja](#) teel või

posti teel järgmisele aadressile:

Human Resources

Department of Finance

Merrion Street

Dublin 2

Vandeadvokaadid on füüsilisest isikust ettevõtjad ja nende töötasud on väga erinevad.

Õigusnõustajad võivad olla füüsilisest isikust ettevõtjad (kui neil on oma praksis) või palgatöötajad ja ka nende töötasud on väga erinevad.

Notarid võtavad tasu iga notariaalselt tõestatud dokumendi eest. Tasu suurust reguleerivad õigusaktid puuduvad, ent tavaliselt lähtuvad notarid tasu määramisel ajakulust ja reisikuludest ning summast, mida spetsialist teenuse eest eeldatavalt küsiks.

Viimati uuendatud: 18/01/2024

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.